

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van *een tot vier* regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing

Advertentiën en ingezonden stukken dienen *uiterlijk* Dingsdagmorgen aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

De troonrede des keizers van Frankrijk, waarmede den 10 dezer de zittingen van het Wetgevend Ligchaam werden geopend, heeft in de jongste dagen een overwegenden invloed gehad op de gesprekken van den dag en op de artikelen der verschillende bladen. „Teleurstelling” is het woord, dat tot opschrift kan dienen boven al die artikelen en is te gelijk het woord, waarmede die gesprekken werden aangevangen en besloten. Men herinnert zich den tijd, waarin het rijksbewind in Frankrijk, door 's volks verlangen, aan koning *Lodewijk Philips*, den burgerkoning, was opgedragen. De redevoeringen, door dien vorst gehouden, waren altijd belangrijk door het geen daarin met stilzwijgen werd voorbijgegaan. De roem, door genoemden koning ingeoogst, wegens zijne veelzijdige groote talenten als diplomaat, wordt echter op zijde gestreeft, of misschien overtroffen, door den keizer, die in geslepenheid zijn wederga bijna niet heeft. Men meende uit zijn mond te vernemen, ophelderingen omtrent de oorzaak en de werking der Mexicaansche expeditie — men ziet zich echter ten eenenmale teleurgesteld. Anderen verwachtten, dat de keizer, ter voldoening aan zijne leuze: „het keizerrijk is de vrede,” mededeelingen zou hebben gedaan, die betrekking hadden tot de bevordering van rust en vrede en tot de vermindering des legers moesten leiden — teleurstelling is het antwoord op de vragen die daaromtrent hoopvol werden gedaan. Nog anderen hadden hun uitzigt op die rede gevestigd, om daarin te vinden aankondiging van te verwachten nieuwe expeditiën en krijgsmachtige operatiën, omtrent de buitenlandsche staatkunde — teleurstelling is het deel ook van deze laatsten. En heeft *Napoleon III* vroeger menigmaal de wereld verrast, door zich boven alle diplomatische gebruiken te verheffen en opentlijk, zelfs naar veler oordeel ontijdig, over de neteligste kwestien zich uit te laten, thans schijnt eene tegenovergestelde handelwijze aan de orde van den dag. De tijd zal dus moeten leeren, welke de bedoelingen en voornemens zijn, die door de magtigen der aarde worden beraamd.

Overigens wendt zich de blik van den beschouwer der wereldgebeurtenissen naar Pruissen heen, waar eene veran-

dering der heerschende staatkunde op handen schijnt. Een adres van aanzienlijke ingezetenen in de Rijn-provinciën aan den koning, van tegengestelden inhoud als de adressen, die in grooten getale werden aangeboden, maar dat den vorst heeft ingelicht omtrent den waren toestand des lands, schijnt van overwegenden invloed te zijn geweest, om eene verandering, in liberalen geest, te weeg te doen brengen.

De rede, door den president-minister, tot opening van den landdag gehouden, munt evenwel uit door onbeduidendheid; de rede van den voorzitter van het Huis van Afgevaardigden door gepaste waardigheid.

In Amerika is op te merken de belangrijke proclamatie van President *Lincoln*, waarmede hij heeft gemeend het nieuwe jaar te moeten aanvangen. Hij verklaarde daarbij de slaven in de opgestane staten vrij en, zoo als bekend is, was niets meer dan zulk een maatregel noodig, om de verbittering tegen het Noorden in de Zuidelijke staten ten top te doen stijgen.

Verder verplaatst ons de geschiedenis van den dag weder in Tennessee, waar een bloedige veldslag tusschen de strijdende partijen aldaar heeft plaats gehad. De slag duurde verscheidene dagen en kostte aan talloze menschen het leven. Liefde tot den naasten, dat groote gebod, dringt tot de belangstellende vraag: wanneer zal dat bloedvergieten eens ophouden onder de zonen van hetzelfde vaderland, onder de kinderen van denzelfden Hemelschen Vader? En met het oog op de groote daden van mannen als Franklin en als Washington, waarop de geschiedenis van dat gemeenschappelijk vaderland mag bogen, vraagt men zich thans af: zouden zij, indien zij zulk een bloedbad eens aanschouwden, over hunne nazaten niet moeten blozen?

De laatste berigten uit Amerika luiden als volgt: De Zuidelijken hebben Murfreesborough ontruimd; de Noordelijken zijn er binnengekomen en hebben negen mijlen van den spoorweg van Knoxville, dienende voor de transportdienst van Richmond, vernield. Sherman heeft Wicksburg ingesloten. De Zuidelijken zijn nabij Lexington in Tennessee geslagen, met een verlies van 1600 man en veel wapenen.

De Zuidelijken hebben in hunne vlucht na de overwin-

ning der Noordelijken bij Murfreesborough groote verliezen geleden. Na een gevecht van 5 dagen zijn de Noordelijken tot op eene mijl van Wicksburg genaderd. Toen zijn zij genoodzaakt terug te trekken.

Te Rome heeft men zich op driekoningen vrolijk gemaakt met spotvoorstellingen van Frankrijks vriendschap. Vooral had men schik in bekende Fransche personaadjes, die op slakken reden, hetgeen den slakkengang der oplossing van de Romeinsche kwestie moest voorstellen.

Het genootschap de Kamorra, de natuurlijke dochter van het despotisme en der omkoopings in Italie, heeft, als echt monster, twee koppen, een te Napels en een te Palermo. Beide zijn nu door de strenge vervolging der rooverbenden afgehouwen, de stuiptrekkingen doen zich echter nog op grooten afstand gevoelen en de vervolgte Camorra heeft met de reactie een nieuw verbond gesloten. *Garibaldi's* grootste fout was de ontbinding van het Napolitaansche leger met eene vergoeding in soldij, die weldra verteerd was. De eerste aanvoerders van rooverbenden waren afgedankte Bourbonsche onderofficieren, meerendeels nu in den strijd gevallen, gefusilleerd, gedeporteerd, voortvluchtig of nog in de bosschen verborgen om in het voorjaar het spel weer aan te vangen. Behalve de middelen van bepaald militairen aard door de regering in het werk gesteld, organiseert zij nu ook eene permanente magt, de mobiele nationale garde, terwijl zij een aanvang laat maken met groote openbare werken, om hun, die werken en zich verbeteren willen, den weg daartoe te openen.

Aan de *Alg. Zeitung* wordt aangaande de jongste maanden, van den levensloop van koningin *Maria* van Napels, het volgende uit Napels geschreven: „Na de overgave van Gaëta kwam koningin *Maria* naar Rome. In plaats van daar rust te vinden, werd zij er het middenpunt van politieke intrigues. Zij was de standaard, waarom die intrigues zich schaarden, zij was van dat oogenblik af de ziel der beweging, en daar op de banier der legitimiteit den naam *Maria Sophia* prijkte, stroomden de leiders der partij tot haar, om met haar te beraadslagen en plannen te beramen. Met één woord, zij was koning! Wie zal er zich over verwonderen, dat haar geest onder zulk eene overspanning lijden moest? En dit was dan ook het geval. Reeds in den loop van den vorigen winter werd koningin *Maria* ziekelijk; een hardnekkige hoest leverde het bewijs, dat hare borst was aangedaan, terwijl eene diepe melancholie zich van haar meester maakte. De geneesheeren raadden haar het gebruik der baden aan, en in Julij begaf zij zich naar Munchen. Zij kwam daar aan grooter en schooner dan zij was heengegaan, maar de frischheid harer wangen had voor de bleekheid der zorgen plaats gemaakt. De baden te Soden bragten wel eene verbetering in haar borstlijden te weeg, maar haar zielstoestand verslimmerde eer dan hij verbeterde. Toen voerde zij haar sedert lang gekoesterd plan uit, om rust te zoeken binnen de vreedzame muren van St. Ursula. Dat besluit werd door koning *Maximiliaan* van Beijeren goedgekeurd. Drie maanden heeft de koningin daar vertoefd en de uitslag is gunstig geweest. Zij is besloten naar Rome terug te keeren en hare politieke loopbaan voort te zetten. Op dringend verlangen begeeft zij zich echter niet onmiddellijk uit de stille rust des kloosters terug in de woeling van een levendig hof, maar zal eerst nog eenige weken in den familiekring vertoeven. De hertogin *San Cesario* en prins *Sant' Antimo*, die dezen winter mede te Augsburg verblijf hebben gehouden, zullen zich met de koningin naar Munchen begeven.”

Geheel in strijd met bovenstaande denkt *Frans II*, naar men te Rome verhaalt, ernstig aan abdicatie ten gunste van den Graaf *van Trani*, en aan terugtrekking in een klooster, zonder echter tot eene kloosterorde over te gaan;

terwijl wederom van eene andere zijde wordt verzekerd, dat *Frans II* met *Rotschild* onderhandeld over eene leening op zijne bijzondere eigendommen. De bankier moet hiertoe geneigd zijn. Hoe groot de leening zal zijn, weet men nog niet.

Volgens brieven uit Rome is *Pius IX* zeer smartelijk aangedaan door het overlijden van zijnen ouderen broeder en van den aartsbisschop *Morlot* te Parijs, zoodat de geneesheeren eene nieuwe fontanel noodig achten. De paus is nogtans van een sterk gestel.

Garibaldi's genezing gaat goed vooruit. Den 4. Januarij nam hij het vijfde dampbad; zijne jicht hoopt men daardoor geheel te verdrijven; de wond geneest zoo mooi, dat hij in Mei, en des noods in April weder zal kunnen marcheren.

De Patrie zegt, dat volgens dépêches uit Nieuw-York, een korps van 5000 Franschen, 25,000 Mexicanen onder bevel van generaal *Ortega* geslagen hebben. De generaal *Forey* verwachtte te Puebla versterkingen.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

Hebben wij in een der vorige nummers van dit blad het gerucht van het bestaan van eene rooverbende medegedeeld en beloofd daarop nader terug te komen, wij willen thans daaraan voldoen. Dat gerucht is reeds in verschillende vormen gegoten. Men is zelfs zoover gegaan van te verspreiden dat een twintigtal soldaten te Zevenaar per trein aangekomen waren, om te Didam, in de Babberichsche bosschen, en te Montferland, alwaar verdachte personen gezien waren, te surveilleren, doch na bekomene inlichting zijn wij in staat gesteld, deze geruchten bepaald tegen te spreken, dewijl zij van allen grond ontbloomt zijn.

Er zijn in den jongsten tijd berigten uit de schoolwereld medegedeeld, die zeer de aandacht van het onbevooroordeeld publiek tot zich getrokken hebben. Die berigten zijn: De weigering der Gedeputeerde Staten van N.-Brabant aan *sommige* onderwijzers, om eenige kerkelijke bediening te vervullen. Die Heeren willen de wet op het onderwijs daar anders toepassen dan in de andere gewesten onzes Vaderlands. Het „regt geldt voor allen” en waarom dan dezelfde wet, voor hetzelfde volk gemaakt, ook niet op dezelfde wijze overal ten uitvoer gebragt? In alle Provinciën zien wij de onderwijzers, met goedkeuring der Gedeputeerde Staten, de kerkelijke bedieningen, aan hunne betrekking verbonden, vervullen, maar in N.-Brabant vindt het omgekeerde plaats. Hoewel de meeste onderwijzers daar bij het in werking treden der nieuwe wet op het onderwijs een toestemmend antwoord erlangden, doch slechts tot 1 Jan. 1864, om hunne nevenbedieningen te blijven vervullen, werd het enkelen finaal geweigerd, zonder dat die te vervullen betrekkingen eenigen invloed op het onderwijs gehad hebben. Verbaasd over die uitzondering, en geen redenen kunnende vermoeden over het „waarom”, rekwestreerde zij, en ziet! de Heeren besloten: „dat gezegde onderwijzers slechts tot 1 Januarij 1863 hunne betrekkingen mogten blijven waarnemen.” Nu die stiefmoederlijk behandelde onderwijzers ook dit tijdstip zagen naderen, verzochten zij andermaal, ook na dien tijd te mogen continueren en ontvingen allen — een afwijzende beschikking zoodat, (om een voorbeeld te noemen), de onderwijzers van Andel, Wijk, Woudrichem en Dussen, (aan wie het vroeger finaal was geweigerd), verplicht zijn geworden hunne betrekkingen met 1 Januarij j.l. neêr te leggen.

Zijn dan de betrekkingen van voorlezer, voorzanger, enz. in de andere Provinciën voor het onderwijs *niet schadelijk* en in N.-Brabant *wel*? of moet deze laatste eene exceptie op den regel maken? Ja, ook u overige openbare onderwijzers in N.-Brabant! u allen wordt de pas afgesneden,

met 1 Januarij 1864, als het stelsel van de Ged. Staten daár voortgang heeft. Dan moet gij allen uwe kerkelijke bedieningen vaarwel zeggen. En het is vreemd, dat men uit de argumentatie der besluiten van de Ged. Staten kan opmaken, waarom men zóó tegen die bedieningen te velde trekt; waarom zoo vreemd de wet op het onderwijs wordt uitgevoerd. De eene zegt, „dat het niet wenschelijk is voor het onderwijs”, en de andere „dat die schadelijk kunnen zijn voor het openbaar onderwijs”; een derde zegt dit enz.; maar onzes inziens, zijn die uitdrukkingen van..... Een der genoemde onderwijzers, (die *van Andel*) heeft 44 jaren de bewuste kerkelijke bedieningen waargenomen, zonder dat ooit schoolopziener of schoolcommissie de minste aanmerking gemaakt hebben over den *schadelijken* invloed op het openbaar onderwijs, en nu dankt men hem af! Geeft men alzoo aan de wet op het onderwijs geen terugwerkende kracht? Vreezen Gedeputeerde Staten voor te veel invloed van de R. C. Geestelijken op de R. C. onderwijzers? Dat zij den Prot. onderwijzers de bedieningen van stovenzetter, lichtopsteker, klokkenluider, lijkbezorger, afslager, e. m. a. weigeren, maar wien schaadt het, als een onderwijzer des zondags zijne godsdienstige pligten vervult, dat hij dan voorleest en voorzingt?

En de gemeenten geraken daardoor in vele onaangenaamheden en moeilijkheden! Want hoe zal men doen, als de woning met de school een kerkelijk eigendom is? En zullen de onderwijzers geen schadevergoeding eischen voor het nadeel dat zij lijden? Er zijn er toch, die op een tractement van f 500 f 100 verliezen. Wij wenschen in 't belang dier onderwijzers, dat het Z. M. den Koning moge behagen ook in die provincie de wet op het onderwijs te doen toepassen, gelijk in de andere provincien onzes Vaderlands.

De *Industrieel* geeft o. a. de beide volgende staaltjes van antwoorden door den pas overleden nijverheidsman van *Enthoven*, hoofd der ijzergieterij te 's Hage, gegeven. Eens bezocht *Enthoven* een onzer hoofdamttenaren, om dezen op de groote belangen opmerkzaam te maken, die aan zekeren maatregel verbonden waren, doch te halver wege aangehoord, werd hij met dit antwoord bejegend: „och, ik hoor het al, mijnheer *Enthoven*, protectionnisme, altemaal protectionnisme;” waarop laatstgenoemde den onbescheiden staatsdienaar onmiddellijk met dezen welverdienden zet verliet: „Protectionnisme? zonder protectionnisme, mijnheer, zat gij hier niet. Mannen van uwe bekwaamheden zouden met f 1000 ruim genoeg betaald zijn, en gij geniet f 2000, altemaal protectionnisme!” Een anderen keer onderhield hij zich met een ander hoofd-ambtenaar over het tarief en de onbillijkheid, dat koperwerk hier te lande tegen een regt van zooveel stuivers wordt toegelaten als Frankrijk b. v. guldens heft. En als hem daarop werd toegevoegd: „maar mijnheer, wat wilt gij dan ook hier koper verwerken, wij bezitten immers geen kopermijnen...” hernam de over zooveel domheid te regt verontwaardigde grijsaard: „gij welligt niet, maar ik wel,” en tegelijk haalde hij uit den zak de bewijzen van aandeel in kopermijnen in Chili en loodmijnen in Engeland, die den bedoelden hoofd-ambtenaar deden beschaamd staan. Diepzinnig maar voor het menschelijk hart smartend was het antwoord, dat hij gaf, wanneer hem soms ter oore kwam, dat een of ander hem onbillijk had beoordeeld: „Dat verwondert mij, ik heb dien man nimmer welgedaan.”

In Engeland gebruikt men thans vrij algemeen gegoten spijkers, die veel minder door den invloed van den dampkring oxyderen, dan de ijzeren en zelfs de koperen spijkers. Men bezigt ze inzonderheid, om de pannen op de daken van fabrieken of openbare plaatsen mede vast te maken, die aan de uitwaseming van dampen zijn blootgesteld, waardoor de gewoonlijk gebruikte metalen bedorven worden.

Een jong kantoorbediende in eene der kleinste Belgische steden, niet ruim met tijdelijke middelen gezegend en tamelijk opgewonden van aard, werd dol verliefd op de schatrijke nicht van zijn patroon. Die liefde moest zich lucht geven en, op het altijd geduldige papier, werden aan het adres van het dametje, de meest hartstogtelijke volzinnen ter neder geschreven. De brief bleef echter zonder antwoord en eerst eenige weken later kwam de arme jongen toevalligerwijze op de hoogte van den indruk, dien de declaratie op zijne aangeboden gemaakt had. „De malle jongen heeft een slag van den molen beet,” had ze gezegd, „'k mag lijen, dat hij betert, maar ik heb geen lust om hem te genezen.” 't Was een genadeslag voor den dwaas, en zich op zijn zolderkamertje met zijn eenige vriendin, de kat van de portierster, opsluitende, nam hij, na nogmaals aan het papier het verhaal zijner ellende te hebben toevertrouwd, zijn toevlucht tot doove koolen, altijd een goedkoop middel, om uit de wereld te geraken. Hij lag zich op zijn bed neder en wachtte kalm den dood af, die een einde aan het leven zou maken, dat hem walgde. Die walging bleek de kat echter niet te deelen. Toen de kamer vol damp was en deze zijn invloed op haar zenuwgestel begon te doen gelden, werd het dier onrustig, weinig minuten later woedend en zoo dol, dat zij, na eenige malen in vliegende vlucht het kamertje te zijn doorgevlogen, door een ruit sprong en, op die wijze, zichzelf en.... haar vriend redde. Het rinkinken van het verbrijzelde glas, de kat, die, als gewoonlijk, op haar pooten teregt gekomen, als een razende door den tuin rende, dit alles trok de aandacht der overige bewoners van het huis en deze, zich naar het kamertje van den klerk begévende, konden nog tijdig genoeg hem nabijkomen, om hem aan den dood te ontrukken. Er wordt niet bijgevoegd, of het dametje door die wanhopige poging verteederd werd.

De groote Duitsche humorist *Ernst van Bibra*, eindigt de beschrijving van een leeuwenjagt, die hij in Chili had bijgewoond, volgenderwijze:

„Het overige jagtgezelschap verwijderde zich insgelijks, terwijl men alleen of in troepen van de plaats reed, en ook ik wilde eveneens naar huis rijden, toen de kreet: „a la fonda! a la fonda!” mijn oor trof.

Als men milicien, schutter of iets anders is, en na het exerceren inrukt, dan gaat men *a la fonda!*

Heeft men eenige vervelende uren doorgebracht aan eene groene met acten bedekte tafel, omdat men medelid is van eene of andere commissie dan gaat men *a la fonda!*

Eene comité's-zitting is ten einde; en welke Duitscher is ten minste jaarlijks niet eenmaal lid van een comité geweest; men gaat steeds *a la fonda!*

Woonde men eene parade bij, was men als getuige voor den regter geroepen, of komt men met eenige vrienden uit het paardenspel, of keert men met andere vrienden van eene begrafenis terug; — in één woord: komen eenige mannen ergens van een gemeenschappelijk werk, waarmede zij niet dagelijks bezig zijn: altijd gaat men: *a la fonda! a la fonda!*

Iedereen weet sedert lang, dat *a la fonda* beteekent „naar het koffijhuis;” en ook de schoone lezeres weet dit sedert lang, daar zij reeds te dikwijls, bij zulke gelegenheden, met het eten op den armen huisvader heeft moeten wachten, die niet naar huis kon komen, omdat zijn „collega's” ook zoo lang bleven!”

Men leest in een Belgisch blad: De eerste vraag, die men elkander doet omtrent een vreemdeling, die een salon binnentreedt, is in Frankrijk: „wordt hij toegelaten aan het hof?”; in Engeland: „hoe veel heeft hij jaarlijks te verteren?”; in Holland: „is hij solide?”; en in Duitschland: „is hij van adel?” —

ADVERTENTIE.

TE KOOP.

Een welbeklante KOREN-WINDMOLEN met 2 paar Steenen, en een HUIS er naast, waarin eene drukke Bakkerij en Kruideniers-affaire wordt uitgeoefend, alles in goeden stand. Staande in *Oud-Zevenaar*, en te bevragen bij den eigenaar J. HET-TERSCHEID.

VERKOOPING VAN EEN HUIS te DOETINCHEM.

De Notaris VAN TRICHT, zal op Donderdag

den 29 Januarij 1863, bij inzet en Donderdag den 12 Februarij 1863 bij toeslag, telkens des voormiddags 11 ure, in het Heeren Logement te *Doetinchem*, verkoopen:

Een HEERENHUIZINGE, bevattende 3 Beneden- en 4 Bovenkamers, Keuken, Kelder, 2 Zolders, Tuin met Schuur waarin eene Mangelkamer, staande in de Homburgerstraat te *Doetinchem*, groot 3 roeden, 80 ellen, dadelijk te aanvaarden.

HOUTVERKOOPING.

Men is van meening ten overstaan van Mr. M. J. VAN LÖBEN SELS, Notaris te *Zutphen*, publiek te verkoopen:

- 1°. Op Maandag 26 Januarij e. k. des voormiddags om 10 uur, op het Buitengoed *Hassink* in *Epse* onder *Gorssel*.
- 1°. 10 à 12 perceelen op stam staande PEPPELENBOOMEN, geschikt voor Klomphout, Balken, Slieten enz., staande bij den *Breeger*.
- 2°. Verscheiden perceelen gehouwen DENNEN, geschikt tot Sporen, Rikkingen, Posten enz., alsmede verscheiden perceel. drooge DENNEN.
- 3°. 20 perceelen drooge STOBHEN, liggende bij de vijver en eenige vimmen drooge BOSSEN.
- 4°. Eenige perceelen gehouwen ELSHOUT, in het *Vlessenbosch*.

Alles onder *Hassink* voornoemd.

- 2°. Op Woensdag 28 Januarij e. k. des voormiddags om 10 uur, onder den Huize *Eschede* te *Gorssel* op de boersplaats.

- 1°. Verscheiden perceelen neergehouwen DENNEN, zeer geschikt voor Rikkingen, Sporen en Slieten.
- 2°. Verscheiden perceelen DENNEN en ELSHOUT, geschikt voor Krib- en Brandhout, gelegen aan den straatweg.
- 3°. 20 perceelen SNOEIBOSSEN.

Alles onder *Eschede* voornoemd.

Nadere informatiën ten kantore van genoemden Notaris en ter plaatsen voormeld bij de werkbazen.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 19 Januarij 1863.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	.	64½
4	"	"	"	"	"	99½
2	"	Spanje	.	.	.	46
3	"	"	binnenl.	.	.	50
3	"	Portugal 1856/1860	.	.	.	45½
5	"	Russen 1828/29	.	.	.	101½
5	"	"	Stiegl. 6e Serie	.	.	91½
5	"	Oostenrijk Metall.	.	.	.	61½
5	"	"	National	.	.	66½
5	"	Amsterd.	.	.	.	80½

Koers van het Geld: Beleening 3½, Prolongatie 3½, Disconto 4 pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. f 24.50; Dito Nat. f 27.92½; Diverse Engelsche per L f 11.62½; 3 pCt. Eng. Russ. L f 11.65; Fransche f 55½; Belg. f 55½; Pruis. f 34½; Hamb. Russen f 33½; Russen in Z.R. f 34½; Papieren R. f —; Poolsche in Fl. f 27½; Napelsche f —; Spaansche f 2.39; Amerikaansche Dollars f —.

ARNHEM, den 16 Januarij 1863.

N. Tarwe f 8.60 à 11.50. Rogge f 6.30 à 6.80. Boekweit f 5.35 à 6.00. Garst f 5.50 à 6.00. Z. Haver f 4.00 à 5.00. L. Haver f 3.00 à 3.75. Witte Boonen f 10.75. Duivenb. 8.00. Gr. Erwt en f 7.00 à 7.50. Wikken f 7.00. Paardeb. 8.00. Geele Erwt en f 6.40 à 6.90. Graauwe Erwt en f 7.50 à 8.50. Aardappelen f 1.30 à 1.50. Boter 86 à 100 Centen het N. Pond.

GRONINGEN, den 16 Januarij 1863.

68 P. Jarige Tarwe f 7.90 à f 8.20. 68 P. Nieuwe dito f 7.10 à f 7.50. 72 P. Dito dito f 8.00 à f 8.30. 68 P. Dito witte f 7.30 à f 7.70. 62 P. Nieuwe Rogge f 5.65. 66 P. Dito f 6.45. 68 P. Buitenlands f 7.20. 62 P. N. Grijze Boekweit f 5.20. 65 P. Dito f 5.80. 62 P. N. Zw. Z. dito f 5.10. 68 P. Dito f 6.30. 50 P. N. Winter Garst f 4.40. 54 P. Dito f 5.45. 58 P. N. Knobbe Garst f 5.45. 44 P. N. Dikke Haver f 3.25 à f 3.30. 50 P. Dito f 3.85 à f 3.90. 38 P. Witte Voer Haver f 3.05. 42 P. Dito f 3.50 à f 3.55. 38 P. Zw. Voer f 2.55. 44 P. Dito f 3.20. Paardeboonen f 5.25 à f 5.75. Gort (grove) f 8.10 à f 8.00. Dito (puik) f 8.50 à f 9.25. Dito (parel) per 100 N. P. f 10.00 à f 12.00. Koolzaad f 14.25 à f 15.75. Geel Mosterzaad f 9.50 à f 12.00. Raapolie f 49.00. Lijnolie f 40.00. Raapkoeken 1040 stuks f 90.00. Lijnkoeken 104 stuks f 12.50 à 14.00.

ROTTERDAM, den 19 Januarij 1863.

TARWE per last. Zeeuwsche, Vlaamsche en Overm. Jarige f 240 à 330. Dito d'to Nieuwe f 240 à 312. Vriesche f 000 à f 000. Roode Bovenl., Geld. en Limb. f 290 à 325. Roode Rijn en Kleefsche f 300 à 330. Roode Pommersche en Mecklenb. f 320 à 350. Roode Holsteinsche en Deensche f 290 à 310. Bonte Pools. f 320 à 360. Witbonte Poolsche f 310 à 375.

ROGGE per last. Zeeuwsche, Vlaams. en Overm. f 201 à 228. Bovenl., Overijssel., Maas en Rijn f 000 à 000. Pommersche en Mecklenb. f 210 à 250. Holsteinsche en Deensche f 200 à 220. Pruisische f 220 à 245. Odessa, Eupatoria, Donau en Turksche f 190 à 225. Russische (gedroogde) f 212 à 250.

HAYER per last. Zeeuwsche en Polder (korte) f 105 à 126. Zeeuwsche en Polder (Voeder) f 66 à 93.

BOEKWEIT per last. Vlaamsche en Belgische f 175 à 185. Steenberg. en Rozendaals. f 175 à 188. Leursche, Oudenbossche, Oosterh. en Bredasche f 175 à 180. Bovenl., Bossche, Rijn en Maas f 165 à 180. Holsteins. en Deensche f 165 à 180. Fransche f 150 à 160.

DOESBORGH, den 17 Januarij 1863.

N. Tarwe f 8.75 à 10.50. Rogge f 6.60 à 7.00. Boekweit f 5.75 à 6.10. Garst f 4.80 à 5.50. Haver f 2.80 à 3.50. Aardappelen f 1.30 à 1.60. Boter 86 à 92 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 15 Januarij 1863.

N. Tarwe f 8.60 à 9.90. Rogge f 6.20 à 7.10. Boekweit f 5.65 à 6.10. Garst f 5.00 à 5.50. Haver f 3.75 à 4.50. Boter f 18.00 à 22.00. Aardappelen f 1.20 à 1.50.

DEVENTER, den 16 Januarij 1863.

Tarwe f 8.00 à 9.50. Rogge f 6.30 à 7.00. Boekweit f 5.25 à 6.00. Garst f 4.50 à 5.25. Haver f 3.25 à 3.75. Boter 1e soort f 21.00 à 23.00. 2e soort f 16.00. 3e soort f 00.00.

DOETINCHEM, den 15 Januarij 1863.

N. Tarwe f 9.25 à 10.00. Rogge f 6.50 à 7.00. Boekweit f 6.00 à 6.30. Aardappelen f 1.40 à 1.60. Boter 88 à 90 Centen het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

De diensten der RIJN, IJSSEL & DEVENTER STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ zijn voorloopig gestaakt.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

Van DOESBORGH:

Naar Utrecht & Amsterdam den 31 Januarij. Naar Rotterdam den 28 Januarij. Naar Zutphen & Deventer den 23 Jan. Naar Nijmegen den 24 Januarij.

Informatiën bij J. H. RUTGERS.

Van ZUTPHEN:

Naar Amsterdam, 23 Jan. 's namiddags 1 uur. Naar Deventer & Zwolle, 24 Jan. 's middags 12 uur. Over Lemmer, Woudsend, Sneek, Leeuwarden naar Groningen, 22 Januarij 's avonds.

Informatiën bij H. A. MAST.

Gedrukt bij W. BECKING, te *Doesborgh*.